

47. Изъ вышереченни те слѣдства, че дѣлїмо то съдържава въ себѣ то̀лко пѣти дѣлїтеля, ко̀локо се пѣти повтѣра ѣдиница та въ частно то: ако ли се зѣме дѣлїтельо то̀лиждѣ, ѣлиждѣ се ѣземѣ, ѣли съ дрѣги рѣчи, ако се ѣмножи съ частно то, ще даде произведенїе рѣвно съ дѣлїмо то. Мѣжеме прѣче да смѣтримѣ дѣленїе то ѣ като дѣйствио, чрезъ ко̀ето, като ни се дадатъ ѣдно произведенїе ѣ ѣдинъ ѣ производїтели те мѣ, нахождаме дрѣгїа производїтель.

48. Три слѣчай мѣжеме да смѣтримѣ отлїчно въ дѣленїе то; 1) кога дѣлїмо то нѣма пѣвече ѣ дрѣ цифры, а дѣлїтельо ѣма сѣмо ѣднѣ: 2) кога дѣлїмо то ѣма мнѣго цифры, дѣлїтельо же пакъ ѣднѣ; ѣ 3) кога се ѣ дрѣ те пишѣтъ съ мнѣго цифры, ко̀ето ѣ ѣ пообшкновѣнно.

49. Пѣрво слѣчай со всѣмъ не ѣ мѣченъ, трѣбе сѣмо да пѣметимѣ произведенїѣ та на прѣстѣ те ѣдиницы. За да раздѣлїмъ напр. 56 на 8, раздѣлївамъ че не ѣ нѣжда да го ѣзвѣршимъ чрезъ ѣзѣтїе то: но помогаемъ ѣ Пидѣлгорїческа та таблица дѣмамъ, че число то на ѣсѣбни те произведенїѣ, ѣли съ дрѣги рѣчи, ѣско̀мо то частно число ѣ 7; зашѣто $7 \times 8 = 56$. Тѣмѣже пишѣмъ $56 : 8 = 7$. Назначаватъ ѣкѣче това дѣйствио ѣ дрѣгоѣче, сир. проваждатъ лїнїѣ, па надъ нѣѣ пишѣтъ дѣлїмо то, а подъ нѣѣ дѣлїтеля, както $5\% = 7$. подѣвно ѣ $4\% = 5$, ѣ $\frac{1}{2} = 1$.

50. По нѣкоѣ пѣтъ ѣкѣче не се нахожда